

ΕΥΤΕΡΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ME

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.

Φυλ. Γ'. Ἐκδίδεται δις τοῦ μηνός. Er. Αθήνας τὴρ 1. Οκτωβρίου 1847. Τόμ. Α'.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Εἰς τὰς Μαλδίβας Νήσους.

Τὸ εἰς τὸν κόλπον τῆς Βεγκάλης στελλόμενον Γαλλικὸν πλοῖον δ' Λετδός εἶχε προσορμισθῆνε εἰς τὸν λιμένα Διοδοθέντον τῆς νήσου Μαυρίκης γυωρίζων τὸν πλοίαρχον, δοτὶς ἦν ἐμπειρότατος ναυτικὸς, ἔλαθον τόπον εἰς τὸ πλοῖον του. Μετ' δλίγον ὥτοι μάσθησαν τὰ πάντα διὰ τὸν ἀπόπλουν, καὶ ἀγελάχυταρεν τὴν ἄγκυραν τὴν 1 ἵκτωβρίου 1839. κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς νυκτὸς. Τὸ πλοῖον ὡθούμενον ὑπὸ καλῆς νοτίουτικῆς αὔρας ἀνήκηθη εἰς τὸ πέλαγος, ἔχον ἀναπεπταμένα πάντα του τὰ ἵστια καὶ δόπταν ἐφάνη ἡ ἡμέρα, ἐβλέπομεν ἡδη τὴν Ἑηράν ως γέφος ἐπὶ τοῦ δρίζοντος. Οἱ καιρὸς ἦν καλὸς, δ' ἀνεμος οὐρίος, δ' Λετδός διέτρεχεν ὄρμητικῶς τὴν θάλασσαν, καὶ τὰ πάντα ὑπένχοντο πλοῦν αἰσιον, δ' ἀνεμος μέτριος καὶ τακτικὸς μᾶς ἔφερε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μέχρι τῆς 10 μορᾶς τοῦ πλάτους· ἀλλὰ τότε τὰ πάντα μετεβλήθησαν. Οἱ καιρὸς ἐφάνη ἀπειλητικὸς, ἡ θάλασσα ἐξηγριώθη, ἀνεμοις ἀστατοι καὶ βροχῇ ἐν ταῦτῃ κατεπόνουν τὸ πλοῖον καὶ τοὺς ἐπιβάτας· δὲ οὐρανὸς ἦν τοσοῦτον σκοτεινὸς καὶ συννέφης, ὥστε οὐδεμίᾳ ἀστρονομικὴ παρατήρησις ἦν δυνατή. Διήλθομεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πολλὰς ἡμέρας μακρὰς, καὶ νύκτας ἔτι μακροτέρας διὰ τὸ ἀδέναιον. Τέλος τὴν 24 δικτωβρίου, κατὰ τὴν ἔκτην ὥραν τοῦ ἑσπέρας ναύτης τις, δοτὶς ἐκάθητο σκοπὸς ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ ἐπιδρόμου ἴστου, ἐξεφώνησε τὰς λέξεις ταύτας αἴτινες ἀκούοντας πάντοτε μετὰ συγκινήσεως. Γῆ! Γῆ! ἦν δὲ αὐτὴ ἡ γῆ τὸ ἀρχιπέλαγος τῶν Μαλδίβων· ἡ θέσις ἡμῶν ἦν ἐπομένως ὡρισμένη, καὶ ενρισκόμενα εἰς τὸν δρόμον τῶν εἰς τὸν κόλπον τῆς Βεγκάλης παραγινομένων πλοίων.

Οἱ πλοίαρχος ἀρχὴν οὖς παρετήρησε τὰς ἀκτὰς, ἔκυρηντεν δὲ ἰδίος, διεύθυνε τὸ πλοῖον καὶ ἔδωκεν πάσας τὰς ἀναγκαίας διαταγάς. Οἱ ἀνεμος ἐπνεεν ἀπόγαιος, ἡ ἀτμοσφαιρα ἦν διμηλώδης, καὶ ἡ ἐπελθοῦσα γύνη κατέστησε τὸ σκότος τοσοῦτον βαθὺ, ὥστε

μόνον αἱ φωσφορικαὶ λάμψεις τῆς θαλάσσης ἐνέφαινον τὸ ἔγνος τοῦ πλοίου καὶ μόλις διεκρίνετο ἡ μέλαινα πρώτα ἐπὶ τοῦ λευκοῦ τῶν κυμάτων ἐκεῖναι αἱ πρὸς τὸ ἑσπέρας φανεῖσαι νῆσοι, ἐκείνη ἡ κυματώδης θάλασσα, ἐκεῖνος δὲ βεβαρυμένος καὶ σκοτεινὸς οὐρανὸς, ἐκείνη ἡ μακρὰ γύνη ἣν ἐμέλλομεν γὰς διελθωμένη εἰς τὸ πούς θεωρουμένους ὡς κινδυνώδεις, ταῦτα πάντα μᾶς ἔθλισσον δπωσοῦν, ἀν καὶ ἀρχὴν μέρους μᾶς ἐφυσικαῖον τὰ ληφθέντα ἐμφόρου μέτρα, καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς πυξίδος, ἡτὶς ἔτεινεν εἰς τὸ γα μᾶς μακρύνη ἀπὸ τῆς Ἑηρᾶς· οἱ ναῦται δοσοὶ δὲν ἤσταν τῆς ὑπηρεσίας κατέβοησαν τὸ πατίαγίστων, τὸ πλέοντος, δ' ἀντιπλοίαρχος καὶ οἱ ἐπιβάται εἰσῆλθον εἰς τὸ ὑπερών τοῦ πατίαγρωματος. Εἰς τὸ κατάστρωμα ἔμειναν μόνον δὲ ποταπλοίαρχος καὶ οἱ φύλακες· κατὰ τὸ παιγνέμενον τὰ πάντα ἔθαιρον κατ' εὐχήν δὲ ἀνεμος εἶχε καταπέση καὶ ἡμεῖς ἐχαίρομεν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ἦν δυσαρέστον, δότι τὸ πλοῖον ἐκκλίνον, μετὰ δυσκολίας ἐπάλαικεν ἐναντίον δρεμάτων δρμητικοτάτων, ἀπερ τὸ πατώθουν πρὸς τὴν Ἑηράν, καὶ ἡμεῖς ἐτρέχομεν ἡδη εἰς δλεθρον, χωρὶς νὰ τὸ ὑποπτεύσωμεν. Οἱ πολυάριθμοι μικροὶ πορθμοὶ οἱ διαχωρίζοντες ἀπ' ἀλλήλων τὰς Μαλδίβας εἰσὶν ως καταρράκται δι' ὧν καταδύονται τὰ κύματα· κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἑτούς μάλιστα καθ' ἥν ἐπικρατοῦσιν οἱ δυτικοὶ ἀνεμοι, τὸ ὅδωρο κρημνικόμενόν κατὰ μεγάλους δύγκους διὰ μέσου τοῦ λαβυρίνθου δλων ἐκείνων τῶν μικρῶν νήσων, προξενεῖ ἐκτόπησιν ἐκτεινομένην ἐπὶ πολύ. Δυστυχία εἰς διπολοῖν τοῦ γη νὰ πέσῃ εἰς τὴν κοίτην ἐκείνων τῶν δλεθρίων δρεμάτων! πῶς τότε νὰ γνωρισθῇ καὶ νὰ διαμετρηθῇ ἐκείνη ἡ ἀδράτος δύναμις ἡ ἐλκύσσουσα ἀταράχως, καὶ σύρουσσα ἀκαταπαύστως; πῶς νὰ διακριθῇ ἐκείνη ἡ χθαμαλὴ γῆ δὲ κρυπτομένη ὑπὸ τὸ διδαστα καὶ ἀφανιζομένη δλοκλήρως εἰς τὰ σκότω;

Περὶ τὴν ἔγνατην ὥραν ἡσάνθιθμεν δυνατὸν κλένον, καὶ ἐγνατῶν μεγάλη φωνῇ ἡγέρθη ἀπὸ τοῦ ἐμπροσθεν τοῦ πλοίου ὅπου εὑρίσκοντο οἱ φύλακες. Ἐρρίφθημεν ἔπει τοῦ καταστρώματος, καὶ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν δεύτερος κλόνος, τρόμερώτερος τοῦ πρώτου ἐσείσε τὸ πλοῖον. Προσήρχοντο δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ διπολοῦ δὲ δρφός βράχου ἐκ κοραλίου συγετρίζετο ὑπὸ τὴν τρόπων προέβη τὸ πλοῖον εἰσέστι δλίγας στιγμᾶς, ἀγαθαίγον, καταβαίγον, τρίσυν τὰ ἄ-

χρά τῶν βράχων, μετὰ τριγμῶν φρικαλέων. Οἱ ἴστοι του ἔκινδυνευν γὰ καταπέσωσι, καὶ τὰ πλευρά του κατεσχήζοντο. Τέλος λείψαντο τὸ δρμῆς τὸ κατώθησεν ἐπὶ ὑφάλων πετρῶν δύπου ἔμεινεν ὡς τεθαμμένον.

Δυσκόλως δύναται νὰ ἔκφρασθῇ ἡ κατὰ τοιαύτην στιγμὴν προσγενομένη ἐντύπωσις¹ αἰσθημα φρίκης βαθὺ καταδροῦσθεῖει πάντας τοὺς στοχασμούς ἀκούμεν τὰ πάντα, βλέπομεν τὰ πάντα συγκεχυμένως ὡς εἰς ὅνειρον. Συνήθομεν τέλος, ἀλλὰ διὰ νὰ αἰσθανθῶμεν πᾶσαν τὴν ἔκτασιν τῆς δυστυχίας μας² οὐδεμία ἐπὶς νὰ σώσωμεν τὸ πλοῖον τὸ πηδάλιον εἶχε συντριβῇ, καὶ πᾶν μηράνημα εἶχε καταντῆσῃ ἀνωφελές· οὐδεμία κίνησις εἰς τὸ πλοῖον εἴμιτο μόνον, ἐκ διαλειμμάτων, κλονισμὸς φρικώδης προξενούμενος ἐκ τῆς βίας τῶν κυμάτων ἀπέρ τὸν ἀναρρόχθοιντα ἀλλεπάλληλα ἐπὶ τοῦ ὑπερώου, ἐπληγήτον τὰ πλευρά τοῦ πλοίου, τὸ ἀνήγειρον μίαν στιγμὴν, ἔπειτα τὸ ἄφινον νὰ πέσῃ καὶ αὐθὶς μετὰ κρότου ἐν μέσῳ τοῦ σκότους· οὐδὲν ἐβλέπομεν εἴμιτο μόνον τὴν λάμψιν τῶν ὑφάλων δύπου τὰ κύματα συνθλάμενα ἐσπινθηρούμενα, καὶ ἐκείνην τὴν μεγάλην λευκὴν κυματώδη σινδόνα, ηὗτις ἐπήρχετο δρομαίως ἀπὸ τὸ πέλαγος ὡς διὰ νὰ μᾶς περικυλώσῃ.

Μετὰ τὰς στιγμὰς τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀθυμίας, τῶν προξενούμενων ἐκ τοῦ φρικώδους ἐκείνου θεάματος, ἔκαστος ἐπροθυμήθη νὰ ἐργασθῇ πρὸς τὴν κοινὴν σωτηρίαν εἰς δλίγας στιγμὰς ἀνεβίσαμεν ζωτροφίας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, παρεσκευάσαμεν τὰς τροχαλίας διὰ τὴν μεγάλην λέμβον, καὶ ἐγένεσαμεν εἰς αὐτὴν τὰ ἀναγκαῖα προζωάρκεια πρὸς διάπλουν πολλῶν ἡμερῶν· κατὰ τὸ μεσονύκτιον τὸ ὑδωρ εἶχε κατεμπλήσθη σχεδὸν τὸ πλοῖον, διὰρ παπούμενον ἐκ τοῦ ὕψους τῶν ἰστῶν του, ἐκινδύνευε γὰ ἀπολεσθῇ ἐξ δλοκλήρου, ὥστε ἡναγκάσθημεν νὰ ἀποκόψωμεν μέρος τῶν ἡλίων· Λίποντας τὸν ἡμέραν τὴν ὑπαρξίαν· τὸν τούλαχιστον μέχρι τῆς ἡμέρας. Τεύχον γενεμένου, τὸ πλοίον ἥσχασεν δύσωσιν, καὶ οἱ ναῦται ἀναλαβόντες τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸὺς ἀναλγήσιαν, ἀπεκοιμήθησαν βαρέως ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ ἐμπροσθεν ἑδωλίου ἐπον εὑρον σκέπην κατὰ τῶν προσθολῶν τῆς θαλάσσης. Οἱ δὲ πλοίαρχος, οἱ ὑπάλληλοις καὶ οἱ ἐπιβάται ἀπεῖχον πολὺ τοῦ νὰ ἀπολαύσωσι τὴν αὐτὴν ἀγάπαυσιν. Τὸ μέλλον παρίστατο εἰς ἡμᾶς μετὰ πάσης τῆς ἀβεβαιότητός του καὶ πάντων τῶν φύσων του. Όμοι σημεῖον γεωγραφικὸν ἐγγνωρίζομεν μόνον τὴν γῆν ἐφ' ἡς ἐμέλλομεν νὰ βούλωμεν εἰχομεν ἵδη τὸν διασχηματισμὸν αὐτῆς ἐπὶ τῶν γεωγραφικῶν πιγάκων, ἀλλ' ἡγνοοῦμεν δλοτελῶς τὴν φύσιν, τὰ προϊόντα τοῦ τόπου, καὶ τὰ κήθη τῶν κατοίκων. Ἐρωτῶμεν ἀλλήλους περὶ πάντων τούτων τῶν πραγμάτων, ἀπέρ εἶχον καταντῆσῃ αὐτωδέστατα δι' ἡμᾶς, ἀλλ' οὐδεὶς ἐδύνατο νὰ ἀποκριθῇ. Τόσον σπανγίως ἔρχονται πλεῖα Εὐρωπαῖαν εἰς τὰ νησίδια ταῦτα, ὥστε συγκεχυμέναι μόνον καὶ ἀτελεῖς δηγήσεις ὑπάρχουν περὶ αὐτῶν· εἶχομεν ἀκούση μάλιστα ἔτι κατοικοῦντας ὑπὸ ἀνθρώπων ἀγρίων προσκαλούντων τὰς τρικυμίας καὶ διαματισθούντων πρὸς ἀλλήλους τὰ ἐνέργασματα· ὥστε εύρισκόμεθα οὐ μόνον εἰς τὴν σκληρὰν ἀβεβαιότητα περὶ τοῦ τὸ ἐμέλλομεν νὰ πάθωμεν μεταξὺ τῶν βράχων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἔτι σκληροτέραν περὶ τῆς περιμενούσης ἡμᾶς τύχης, ἀν δ θεός μᾶς διέσωζεν ἐκ τοῦ ναυαγίου. Μεθ' ὅπόστης ἀγωνίας περιεμένομεν τὴν ἡμέραν! ἐφάνη τέλος αὐτῆς, καὶ μᾶς ἔδειξεν δλοκλήρων τὴν συμφοράν μας. Πρὸ τῶν πεδῶν εἶχομεν σωρὸν συντριμάτων, ἀθλιαλείψαντα τοῦ ὡραίου μας πλοίου· ἐμπροσθεν ἡμῶν, εἰς

ἀπέτασιν πέντε ἢ ἕξ μιλίων, ἐφαίνετο νησίδιον, ἐπειτα δραλοὶ πέτραι ἔκτεινέμεναι ἐπ' ἀπειρον καὶ περιλαμβάνουσαι εἰς τὰς περιστρεφάντας των ἄλλα νησίδια καλυπτόμενα ὑπὸ κοκκοφυτικῶν.

Πρὶν προσῶμεν εἰς τὴν διάτασιν τῶν πραγμάτων τοῦ πλοίου, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐκκενώσωμεν τοὺς πίθους τοὺς περιέχοντας τὸν οἶνον καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ, τὴν πηγὴν δλῶν σχεδὸν τῶν δυστυχῶν δται παρέπονται εἰς ναυάγιον.³ Ἐπειτα, ἐκ τῶν συντριμάτων τῶν ἰστῶν τῶν σεσωρευμένων ἐπὶ τοῦ καταστρημάτος κατασκευάσαμεν μεγάλην σχεδίαν, διπερ ἡν συνετῇ πρόνοια, καθότι αἱ λέμβοι· ἦν ἐνδεγόμενον νὰ ἀνατραπῶσιν ἐκ τῶν κυμάτων, καὶ ἔκτος τούτου ἦν ἐπάναγκες νὰ τὰς ἐπιφυλάξωμεν διὰ τὴν μετακομιδὴν τῶν προζωάρκείων· ἄμα ἀπεπετατώθη ἡ σχεδία, ἐκομισθεὶς εἰς τὸ ἐμπροσθεν τοῦ πλοίου ὅπου εὗρε σκέπην κατὰ τῶν προσθολῶν τῆς θαλάσσης, καὶ τότε κατεβίσθη εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀντιπλοίαρχου ἡ μεγάλη λέμβος, εἰς ἦν ἐτέθησαν αἱ ζωτροφίαι καὶ πάντα τὰ ἐργαλεῖα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς κατασκευὴν καταστήματος εἰς ἔρημον νῆσον· εἰς μεταχύμιον γαλήνης ἐμακρύνθη ἡ λέμβος ἀπὸ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὰ κύματα τὴν ἐκύκλωσαν καὶ τὴν κατώσαν μετὰ μανιώδους δρμῆς μέχρι τῶν ὑφάλων ὅπου ἐξώκειλε, καὶ μόλις μετὰ κόπου καὶ κινδύνου ἐδυνήθη νὰ τὰς ὑπερβῇ, τὰ δὲ περιεχόμενα εἰς αὐτὴν προζωάρκεια ἀπωλέσθησαν ἡ ἐδλάβησαν· ἀφ' ἐτέρου δὲ μέρους εἰδομεν μετὰ μεγάλης χαρᾶς δτι ἡ μικρὰ λέμβος ἡ περιέχουσα τὰ δτλα, τὰ πολεμοφόδια καὶ τὰ ναυτικὰ ἐργαλεῖα διηλθεν εὐτυχέστερον.

Μέρος τῶν ἐπιθετῶν ἐσώθη λοιπόν, καὶ μέρος ἐμεγεν ἐντὸς τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ πλοίαρχου· Οἱ κατόρδη προσέβανεν ἐπὶ τὸ χεῖρον, στρέβειοι ἐπήρχοντο μετῷ δρμῆς καὶ τὰ κύματα συνεπωρεύοντο· εὐρέθημεν ἡναγκασμένοι· νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν διάτασιν τῶν πραγμάτων, καὶ νὰ ἐντιθῶμεν εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ ἐπιθῶμεν εἰς τὴν σχεδίαν, ἦν μένον κολυμβῶντες ἐδυνάμεθα νὰ φύτωμεν ἡ διὰ τῶν σχοινίων τῶν κρατούντων προστηλωμένην αὐτὴν εἰς τὸ πλοῖον· δὲ πλοίαρχος, ἀφ' οὗ ἐδεῖθαι ἀθήθη δτι κύδεις ἐμενε πλέον ἐντὸς τοῦ πλοίου, κατέβη δ ἐχαστος· τότε ἐκόπτησαν εὐθὺς τὰ σχοινία, καὶ ἡ σχεδία εὐρέθη ἐγκαταλείψιμένη εἰς τὰ φύματα, τυπομένη δὲ ἀκαταπαύστων ὑπὸ τῆς θαλάσσης· βυθίζομένη ἀπὸ τοῦ ἑνὸς μέρους, καὶ ἀνύψωμενη ἀπὸ τοῦ ἑτέρου, προσέβαινε περιστροφάδην· καὶ ἦν ἀνάγκη νὰ κρατώμεθα ἵχυρῶν, διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀρπάσουν τὰ περικυλοῦντα ἡμᾶς πανταχόθεν καὶ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἡμῶν κυλιόμενα κύματα. Τέλος ἡ σχεδία ἐφθασεν ἐπὶ τῶν ὑφάλων, χωρὶς οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν νὰ ἐκτραπῇ τῆς θάλασσας του κατ' ἐκεῖνον τὸν σύντομον μὲν ἀλλὰ κινδύνωδη δάπλουν· αἱ δὲ ὑφαλοὶ εἰς ἄς ἐφθασματεν ἐξετίνοντε εἰς γραμμὴν κυκλοτερῆ, περικλείουσαι ἐντὸς τῆς περισχῆς των εἰδος μεγάλης δεξαμενῆς δπου ἡ θάλασσα ἦν τοσοῦτον γαληνιαία, ὥστε ἐφράνετο ὡς νὰ ἐκοιμάτο, καὶ ἐκ τῆς δεξαμενῆς ἐξήρχοντο πολυάριθμα νησίδια· ἐκεῖνοι δὲ οἱ διὰ τοὺς θαλασσοπόρους τοσοῦτον τρομεροὶ σκόπελοι· συνιτωστες τὴν ἀσφάλειαν τῶν κατοίκων τῶν Μαλδίων, καὶ εἰτὶν ὡς προτείχισμα ἐγγηρέμενον ὑπὸ τῆς φύσεως πέριξ τῆς κατοικίας των· Ἡ συνένωσις δλῶν ἐκείνων τῶν μικρῶν νήσων εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν δεξαμενῆς ἀποτελεῖ τὸ δυομαζόμενον· *"Α τολλον. δηλ. σύμπλεγμα ιδιαίτερον"* ἐκεῖνο δὲ ἐν δημειεῖς εἰτεγωρήσαμεν εἴνε τὸ *"Α τολλον Σουαδί-*

εις δπερ οι νησιώται: δνομάζουσιν ἐνίστε καὶ Ἀτολον Χουαδού.

“Η σχεδία δὲν ἔδυνατο νὰ ὑπερδῆ τὰς ὑψάλους ἄγεν τῶν μεγαλητέρων δυσκολιῶν. καὶ ἐκτὸς τούτου εἰχει καταντήσῃ καὶ ἀχρηστος εἰς τὸ ἔξης: δίθεν καὶ τὴν ἐγκατελείπομεν, καὶ αἱ δύο μας λέμβοι κωπηλατούμεναι - βραδέως, παρέλαθον δσα πράγματα ἔδυνθησαν νὰ ἔξαχθωσι τοῦ πλοίου· ἐν διευθυνώμεθα πρὸς τὴν πλησιεστέραν νησον εἰς ἥη καὶ προστηγγίζομεν ἡδη, εἶδομεν αἴφνης πλοιάριον δπερ ἦργετο πρὸς ἡμᾶς καὶ μᾶς ἔρθασε μετ’ δλίγον, καὶ τότε δὴμέτερος πλοιάρχος μετέθη εἰς ἔκεινο, χωρὶς παντελῶς νὰ διστάσῃ. Ἀγύοῶν τοὺς σκοποὺς τῶν νησιωτῶν, μὴ γνωρίζων εἰσέτι τὸν χαρακτηρά των, μηδὲ λέξιν ἔνυσῶν ἐκ τῆς γλώσσης των, ἤθελε δι’ αὐτῆς τῆς ἐνδείξεως τῆς πίστεως νὰ ἐλκύσῃ τὴν συμπαθείαν των καὶ ἐνταῦτῳ νὰ βεβαιωθῇ παρὰ τῆς διαθέσεώς των. Περὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας τὰ τρία πλοιάρια ἔξεπεσαν τὸ ἐν μετά τὸ ἀλλο εἰς Ἑηράν τραχείαν καὶ καυματώδη· ἦν δὲ αὕτη νησος ἔρημος περιεκασμένη ὑπὸ ἄμμου, καὶ κατὰ τὸ ἐνδότερον αὐτῆς ἐφαίνοντο κοκκοφοίνικες τινὲς ὑψούμενοι ὑπεράνω διαφόρων πεπυκνωμένων δενδρίων.

“Αμα ἔφθάσαμεν εἰς ἐκείνην τὴν ἀκτὴν, ἥλθον εἰς αὐτὴν πολλὰ τῶν πλοιαρίων ἔκεινων τῶν ἐγνωμένων ὑπὸ τὸ ὄνομα Πρὸδες καὶ τὰ δποῖα εἰσὶ περίφημα διὰ τὸν δρμητικὸν δρόμον των, δστις ἐμπνέει τρέμον τινὰ εἰς τὰ παράλια τῶν Ἰνδῶν καὶ τῆς Μαλαιαϊας. Πλέον τῶν ἔξηκοντα ἀνθρώπων ἀπέδησαν ἐξ αὐτῶν καὶ μᾶς περιεκύλωταν, φέροντες πάντες σχεδὸν εἰς τὴν ζώνην των μικρὰ ἐγγειρίδια. Ός τοὺς εἶδον οἱ ναυταὶ μας ἔκυρεινθησαν ὑπὸ φόβου μεγάλου φαντασίας τεταρχμένης, καὶ οἱ ἕδοι ἔκεινοι ἀνθρώποι, στινες ἐν μέσῳ ναυαγίου φρικώδους ἀντεπάλαιον πρὸ μικροῦ μετὰ τοσαύτης γενναιότητος ἐναντίον βεβαίου σχεδὸν θανάτου, ἔτρεμον ἡδη βλέποντες ἀσθενῆ λεπίδα μαχαίρας· δ ναύτης εἶνε ἔξαχρεικόν τι δν. Ἐν δσῳ εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ πλοίου, περιπατεῖ τὸν κίνδυνον, ἐκτίθεται ἀπερισκέπτως, καὶ φαίνεται ὡς νὰ ἀφῆκεν εἰς τὸν πλοιάρχον τοῦ τὴν διεύθυντιν τῆς ζώης του. Ἀμα δὲ πατήσῃ τὸν Ἑηράν, γίνεται ὑποπτος καὶ σχεδὸν δειλός. Ο πλοιάρχος, θέλων νὰ ἐμψυχώσῃ τοὺς ἀνθρώπους του, ἔθεσε τὰ δπλα του ἐπὶ τῆς ἄμμου, ἔθαδε καὶ εἰδέσαν πρὸς ἐκεῖνον, δστις ἐφαντετο ἀρχηγὸς τῶν νησιωτῶν· καὶ ἔτεινε πρὸς αὐτὸν τὴν γειρά: τὸν ὑπεδέχθησαν εὐογοῖς καὶ τὸν ἡσπάσθησαν δι’ δμιλίας μαχαρᾶς ἐξ ἡς δμωας σύδεν ἐννοήσαμεν μόλις διὰ σημείων, διὰ χειρονομῶν, διὰ ἁγραφῶν ἐπὶ τῆς ἄμμου ἐπάσχγμεν νὰ κοινωνήσωμεν πρὸς ἀλλήλους τὰς ἀπλουστέρας ἰδέας· τέλος οἱ ξενεδόγοι μας μᾶς ἔδωκαν νὰ ἐννοήσωμεν δτι δὲν ἡθελον νὰ μᾶς ἀφήσωσιν εἰς ἐκείνην τὴν μικρὰν καὶ ἔρημον νησον. Ἐκείνη τῷ δντι δη πτωχή γωνία τῆς γῆς οδὲν εἶχεν ἐλκυστικὸν δλίγα τῶν ἀναγκαίων παρετεγε, καὶ τὸ διδωρο αὐτὸ ἔπρεπε νὰ σκάψωμεν βαθέως τὴν ἄμμον διὰ νὰ τὸ πρωπορισθῶμεν καὶ δμωας ἐλυπήθημεν σχεδὸν ἀναγκωροῦντες, διότι αὕτη ἦν δη προσποδεχθεῖσα ἡμᾶς γῆ μετὰ τὸ ναυάγιον μας.

Μετὰ μεγάλης ταχύτητος μετεκόμισαν τὰ προξώπακειαί μας καὶ τὴν ἀποσκευήν μας εἰς τὰ Πρὸδες. Ἐκεῖνο εἰς δ ἐπέβημεν ἡμεῖς ἔδωκε τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ τὰ ἀλλα ἡκολούθουν, δυμουλκυντα τὰς λέμβους μας· ἦν περιέργον θέαμα, δλα ἐκεῖνα τὰ ἐλαφρὰ πλοιάρια νὰ ἀμιλλῶνται περὶ ταχύτητος, καὶ γὰ παιζωτιν, εῦταις εἰπεῖν, ἐπὶ τῶν γαριέντων διεύθυντων

τῆς δεξαμενῆς ἐκείνης· ἐθαύμαζον τὴν ἀκρίβειαν τῶν κινήσεών των, καὶ τὴν ἐπιτηδείστητα δι’ ἡς ἀπέφευγον τὰς ἀκίδας τοῦ βράχου, τὰς πανταχοῦ διεσπαρμένας ἐντὸς τῶν Ἀτόλλων. Ο ἄγνεμος κατέπιπτεν, καὶ ἦν ἀνάγκη νὰ ἀπελπισθῶμεν τοῦ νὰ φθάσωμεν ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς τὴν πρὸδες κατοικίαν μας διώρισμένη νησον· νησος τις πλησιόχωρος, δνομαζομένη Νούν δα “Αλλοι ἔξελέχθη ὡς ἀνάπτωτηριον καὶ δλα τὰ πλοιάρια προσωριμούσθησαν εἰς αὐτὴν εἰς τὴν ἀρίξιν δὲ ἐκάστου αὐτῶν, ἀνθρωπός τις ἐρήπτετο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ κατεύθυντο πρατῶν σχοινίον ὅπερ προσήλωντεν ὑπὸ τὸ διδωρο εἰς τινὰ τῶν ἀκίδων τοῦ κοραλίου. Βέροιμεν ἡρεμίαν παντελὴ εἰς τοῦτον τὸν τόπον, δστις ἦν κόλπος μικρὸς στεγαζόμενος ὡς ὑπὸ παραπετάσματος μεγαλοπρεπῶν κοκκοφοινίκων ἐκτεινόντων τοὺς κλάδους των μέγρι τῆς ἀκτῆς τῆς θαλάσσης καὶ περικυλούντων διὰ τοῦ δγκου των μικράς τινας καλύβας χαριέντως σεσωρευμένας ἐπὶ τῆς παραλίας ἡ θάλασσα ἦν διαφανεστάτη, δὲ πυθμὴν ἔξ ἀμμους καταπληκτικῆς λευκότητος καὶ πεποικιλμένος διὰ πελυχρόων λιθούτων.

Καταβάντες ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, εἶδομεν ἔδρας τινὰς ἀπειροκάλως ἔξειργασμένας ἀλλὰ χαριέντως σκιαζομένας εῦτος είνε δ συνήθης τόπος τῆς συνεντεύξεως τῶν κατοίκων τῆς μικρᾶς ταύτης κοινότητος· ἐνταῦθα διατρίβουσι τὰς μαχαράς των ἡμέρας, μεταξὺ τῶν ἐπὶ τοῦ αἰγαλοῦ ἀνειλκυσμένων λεμβῶν των, ἔχοντες πρὸ διθαλαμῶν τὴν θάλασσαν, τῆς δποίας ἐναστμενίζονται θεωροῦντες τὰ κύματα· μετ’ δλίγον ἔδραμεν ἐκεῖ ἀπας δ λαδε, ἐκτὸς τῶν γυναικῶν, αἵτινες εἰσὶ καταδεικασμέναι ὑπὸ τῆς ζηλοτυπίας εἰς κατάλεισιν ἡτις βεδαίως δὲν εἶνε τῆς ἀρεσκείας των, διότι ἐπασχον νὰ εὐχαριστήσωσι τὴν περιέργειάν των, ὑπεκφέρουσας τὴν κεφαλὴν διὰ τῶν ημιηνεωγμένων πυλῶν των ἡ συνθλιβόμεναι πρὸς τοὺς φραγμοὺς τοὺς περικυλούντας τοὺς οἰκίσκους των· μᾶς ὠδηγησαν εἰς τὸ δι’ ἡμᾶς διορισθὲν οἰκημα, δπερ ἦν καλύβη μακρὰ ὑποστηρίζομένη ὑπὸ κορμῶν κοκκοφοινίκων, καὶ κεκλεισμένη μόνον κατὰ τὰς δύο πλευράς· ἐπὶ τῆς δμμους ἡσαν ἐστρωμέναι φάσις δπου κατεκλινθῆ, δλως κεκμηκαῶς ἀλλ’ αὶ κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας ἀλληλοδιαδόχως συμβάσαι περιστάσεις τοσοῦτον εἶχον ταράξη τὸ πνεῦμά μου, δωτε οὐδὲ ἀνάπτωσιν οὐδὲ ὑπνον ἐδυνήθη νὰ εύρω.

Τὴν ἐπιοῦσαν ἀπὸ πρώτας ἐδόθη τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως, καὶ δληγ τὴν ἡμέραν ἐπλεύσαμεν. Τέλος πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐφθάσαμεν εἰς τὴν νησον Τιναγδού, ἡτις διαριστική πρὸσκαμένη πρὸς κατοίκιαν μας· ἀπειδέσθη παρευθὺς πᾶσα μας δηποσκευή, καὶ ἡμεῖς ἥλθομεν καὶ ἀπεκατεστάθμημεν εἰς τὸν λεγόμενον Κοινὸν δικον. Τὸ εὖσεδες τοῦτο κατάστημα ὑπάρχει εἰς δλα τὰ μέρη τοῦ ἀρχιπελάγους τούτου, καὶ τὸ ἐλάχιστον της διδωρον, τὸ ἀφανὲς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαβυρίνθου ἐκείνου τῆς φάμμου καὶ τὸν βράχων ἔχει ἐπὶ τῆς μονήρους του δχθης τὸν οίκον τοῦ δδοιπόρου· δ γαδεστος τῆς ἀρχαίας φιλοζενίας εἶνε δως ἐπὶ τὸ πλεύστον καλύβη συγκειμένη ἐφ κόλαων καὶ καλάμων, εῖσα ἦν καὶ ἡ κατοίκια ἡμῶν εἰς τὴν νησον Τιναγδού· ἀπλωσον φάθας τινὰς ἐπὶ τοῦ δδάφους, κρέμασον εἰς τὴν στέγην λύχνον ἐκ κτρίνου χαλκοῦ, καὶ λαμβάνεις διέδειν ἔντασθη περὶ δλων μας τῶν ἐπίπλων· δθώνη δασωθεῖται ἐκ τοῦ γαναγίου δηγρεος τὸ οίκημά μας εἰς δύο χωρίσματα, τὸ μὲν διὰ τοὺς ἐπιβάτας, τὸ δὲ διὰ τοὺς διαλλήλους· διαίρεσις ἀναγκαῖ διὰ τὴν περιθράκιαν, καὶ τρόπων τιὰς ἐπέχγουσα τόπον τοῦ ἐδωλίου

τοῦ πλοίου μας ἔφερον εἰς ήμᾶς δρυζαν· έκαστος ἐπροσυμήθη νὰ συνάξῃ κλάδους ἕγρους καὶ φύλλα πεπτωκότα ἀπὸ τῶν κοχκοφοινίκων, καὶ μετ' ὅλίγον τὴν ητοιμάσθη γεῦμα κατὰ τὸν Ἰνδικὸν τρόπον.

Ἡ Τιναγδοῦ δύναται νὰ ἔχῃ τριῶν μιλίων περιμέτρου. Τὸ μέγιστον πλάτος τῆς εἶνε ἀπ' ἄνατολῶν πρὸς δυσμάς, ὑφαλοὶ πέτραι τὴν περικυκλοῦσι πανταχόθεν, καὶ ὁ αἰγαλός τῆς σύγκειται ἐξ ἄμμου τοσοῦτον λευκῆς ὡς τὴς ἡ δρασὶς μόλις δύναται νὰ ὑποφέρῃ τὴν λάμψιν της, δύπτων ὁ ἥλιος σφενδονίζῃ ἐπ' αὐτῆς τὰς ἀκτίνας του· τὸ χωρίον κεῖται κατὰ τὸ βόρειον καὶ δῆδε ἀρχομένη ἀπ' ἔκεινου τοῦ μέρους διατέμενε τὴν γῆσσον καθ' ὅλην τῆς τὴν ἔκτασιν· ἡ δῆδε αὖτη ἡτὶς εἶνε γραφικωτάτη προβαίνει δριοειδῶς, παριστῶσα τὰς φαντασιώδεις καμπάτες Ἀγγλικοῦ κήπου. Προσῆλθε δὲ ἡ τοιωτή κομψότης ἐκ τύχης καὶ ἐκ τῆς ῥαθυμίας τῶν γησιωτῶν, οἵτινες ἡκολούθησαν τὰ εὐέργαστα μόνον μέρη τοῦ τόπου, ἀποφεύγοντες τὰς δυσκολίας καὶ σρεφόμενοι περὶ τὰ πεπυχγωμένα δάση· αὐτῇ ἡ δῆδε ἦν δ προσφιλῆς ἡμῶν περίπατος, δύοτε ἔκει παρετείνετο ἡ σκιὰ ὅλιγον τι μᾶλλον παρὰ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς γῆσσου, καὶ τὰ δένδρα ἥσαν πυκνότερα καὶ ποκιλλότερα παρὰ ἐπὶ τοῦ αἰγαλοῦ, δύοτε δ κοκκοφοίνις μύνον ἔκτείνει τὸ εὐκίνητόν του σκιάδιον εὐρίσκοντο δὲ καὶ ὠραῖα ἀρτόδενδρα καὶ Βακκαὶ φέρουσαι τὸν γωνιώδεις καρπούς των· πρὸς τούτοις εὐρισκόμενα καὶ ἱκανῶς μεμακρυσμένοι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐδυνάμενα νὰ συλλογίζωμεθα ἐν ἡσυχίᾳ· ἔπειτα ἦν καὶ ἀνάγκη νὰ ἀγαπῶμεν τι ἀντικείμενον εἰς τόπον δη ἡ θεία πρόνοια ἔχοργήσεν εἰς ἡμᾶς ὡς ἄστυλον.

Πρὶν φθάσωμεν εἰς τὸ μᾶλλον συνεσκασμένον μέρος, ἐπρεπε νὰ διέλθωμεν τὸ κοιμητήριον εἰνε δὲ τοῦτο μικρὸς αἰγαλός δλοκλήρως γυμνὸς, δύοτε οἱ ἐπιτύμβιοι λίθοι· εἰσὶ τεταγμένοι κατὰ συμμετρίαν δεικνύουσαν τὴν εὐσεβή καὶ ἀτάραχον ἐπισφίν, ὃφ' ἦν ἔκεινα τὰ τέκνα τοῦ προφήτου θεωροῦσι τὸν θάνατον. Ἐπὶ τῶν λάκκων κυματοῦσι μικραὶ σηματαὶ λευκαὶ καὶ αὖτη εἶνε ἡ μόνη κίνησις, ἡ μόνη πολυτελεῖα τῶν τάφων ἔκεινων δύοτε τὰ πάντα εἰσὶν ἀνάπτωσις καὶ ἀπλότης, καὶ ἔκεινη ἡ ἀνώνυμος ἄμμος καλύπτει διτὰ ἀνώνυμα· ἡμεῖς βεβαίως δὲν εἰχομεν μέρος εἰς ἔκεινην τὴν γῆν, καὶ δύως δὲν ἐδυνάμεθα νὰ θεωρῶμεν ἄνευ συγκινήσεως τὸν γεγυμνωμένον ἔκεινον τόπον δύοτε ἔκομιδνο τοσοῦται γενεαῖς κατὰ τὸ βόρειον πέρας τοῦ κοιμητηρίου ὑφοῦται ναὸς Ὁθωμανικὸς, δῆτις εἶνε μημεῖν μεγάλης ἀπλότητος, καὶ κατὰ μὲν τὸ ἔνδον τὸν τεριστεπάκουν φάσαι, κατὰ δὲ τὸ ἔξω κύτρινον χῶμα. Κλίμαξ δὲ διὰ τριῶν βαθμίδων φέρει εἰς τὸν γαδὺ τοῦτον, καὶ πλησιέστατα αὐτοῦ ὑπάρχει δρόσις ὑπεράγω τῆς δόπιας κρέμαται ἀγγεῖον ἐκ κοκκοκαρύου διωρισμένον διὰ τοὺς ἀγνιστούς οὓς δ εὐσεβῆς ἔκεινος λαδὸς τελεῖ τάντοτε πρὸν εἰσέλθη εἰς τὸν γαδὺ ὑπάρχει προσέτε εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ γαδοῦ μικρὰ δεξιαὶν ἐν ᾧ οἱ γησιῶται ἐμβαίνουσι τακτικῶς καθ' ἔκαστην· ἡ κοσμούτης καὶ δ εὐσεβῆς ζῆλος μιεῦ· ὡν ἐκτληροῦσι τὰ διάφορα ταῦτα χρέη ἀποδεικνύουσι· τὴν ἀπλοίκην καὶ δεισιδαιμονίαν ἐνταῦτῷ πίστιν των ἀμαθέστατοι τῷ δυντὶ ὡς πρὸς τὸ δόγμα, μόνον τὴν ἔξωτερηκήν λατρεῖαν γνωρίζουσι· ἐκ τῆς θρησκείας των.

Τὸ χωρίον τῆς Τιναγδοῦ περιέχει ἔως πεντήκοντα στίλιας χωρίομενας ἀπ' ἀλλήλων διὰ μικρῶν ἀτραπῶν δύοτε φυλάττεται ἡ μεγαλήτερα καθαρότης ἔκαστον στίλιμα σύγκειται ἐκ δύο δωματίων συνημμένων καὶ κοινωνίους των διὰ μικρᾶς θύρας κλεισ-

μένης διὰ παραπετάσματος· ἐντὸς τῆς στίλιας ὑπάρχουσι πολλαὶ κλίναι· ἀναπαύσεως ἐξ ὧν ἡ κατὰ δεξιὰν εἴναι ἡ ἔδρα τοῦ οἰκοδεσπότου δῆτις καθίζει εἰς αὐτὴν ὅντινα ὅλεις νὰ τιμήσῃ· αἱ δὲ ἄλλαι εἰσὶ διωρισμέναι διὰ τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς φίλους· ἐπὶ πατῶν δὲ τῶν κλινῶν εἰσὶν ἐστρωμέναι φάθαι πεποικιλμέναι διὰ διαφόρων ζωγραφιῶν καὶ χρωμάτων. Ἀπέναντι δὲ τῆς τοῦ οἰκοδεσπότου ὑπάρχει πάντοτε μία τοῦ αὐτοῦ ἀείποτε σχήματος καὶ ἀξία παραπτηρίσεως· ἡ κλίνη αὕτη εἶναι ἀπηγωρημένη διὰ τεσσάρων ἀλλεσσων, αἱ δύοτεις ἀπὸ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τοῦ δωματίου συνενοῦνται εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κρίκον καὶ δ ἐλαφρότερες κλινοστίμαδες δίδει εἰς αὐτὴν κίνησιν αἰώρας· ἔχει δὲ στρῶμα καὶ πολλὰ μικρὰ προσκεφάλαια καὶ περικαλύπτεται ὑπὸ κινητοῦ μεταξωτοῦ περιπετάσματος, τῆς μόνης πολυτελείας καθ' ὅλον τὸν οἶκον. Πανταχοῦ ἐμποδίζεται εἰς τοὺς ἔγεινους γὰ πλησιάσωσι τὴν κλίνην ἔκεινην ἀγνῶ κυρίων τὸ αἴτιον, πλὴν ὑποθέτω διὰ αὕτη εἶναι ἡ νυμφεῖκη κοίτη· εἰς τὰς μεσόδεσμας εἶναι προσηρημένα ἐργαλεῖα ἀλιευτικὰ, φάθαι καὶ διάφορα σκεύη γεγλυμένα μετὰ λεπτολόγου ἐπιμελείας. Εἰς τινὰ δὲ γωνίαν εὑρίσκονται λεκάναι καὶ ἀγγεῖα περιέχοντα τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν στίλιαν ὑδωρ.

Ὀπισθεν τοῦ παραπετάσματος εὑρίσκεται τὸ στίλιον μα τῶν γυναικῶν, καὶ εἰς αὐτὸν ὑπάρχουσι πολλαὶ κλίναι ἀπηγωρημέναι, αἵτινες εἰσὶ γενικῶς λαριθμοὶ τῶν συζύγων τοῦ οἰκοδεσπότου· αἱ γυναικεῖς ἀπασταὶ σχεδὴν εἰσὶν ὑψηλοῦ ἀναστήματος καὶ εὐειδεῖς· οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου των εἰσὶν ἵκανῶς σύμμετροι καὶ εἰς τοὺς ἡμικαλύπτους μεγάλους μέλανας ὄφιλμούς των ἐπικρατεῖ ἡ γλυκεία ἔκεινη κανθωτίς ἡ φυσικὴ εἰς τὰς γυναικας τῶν Ἰνδῶν ῥίπτουσιν αὗταις ἀπισθεν τὴς κεφαλῆς τὴν μακρὰν κόμην των ἡτὶς συνδέεται διὰ χονδροῦ δεσμοῦ τὸ ἐνδυμάτων δὲν εἶναι χαρίεν· εἶναι εἰδὸς χιτῶνος δῆτις καταβαίνων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῆς κνήμης. ἀφήνει ἀγακεκαλυμμένον τὸν τράχηλον καὶ μέρος τῶν βραχίονων, καὶ εἶναι τόσον στενὸς ὡς τε λαμβάνει πᾶσας τὰς διαμορφώσεις τοῦ σώματος· αὕτη ἡ παραδέξως σεμνὴ ἐνδυμασία εἶνε εἰς ἄκρον στενόχωρος, καὶ αἱ γυναικεῖς μετὰ δυσκολίας δύνανται νὰ περιπατήσωσι. Στολίζουσι δὲ τοὺς βραχίονας καὶ τὰς κνήμας τῶν διὰ κρίκων χαλκίων, καὶ φοροῦσι πολλάκις περιστρέφαις ἐκ μικρῶν χρυσῶν ἡ ἀργυρῶν νομισμάτων.

Οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶν ὠραῖοι καὶ εὐειδεῖς εἰς τὴν νεότητα των, ἀλλ' δλιγον διαρκεῖ ἡ ἀκμὴ καὶ ἡ ὠραιότης των· παρακμάζουσι ταχέως, καὶ πρὸ τῶν τριάκοντα ἔτῶν μαραίνονται· δὲν προέρχεται δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ μόχθου τῆς ἐργασίας, διότι δοσάκις δὲν εὑρίσκονται εἰς δδοιπορίαν, διέρχονται ἀπαντά τὸν καιρὸν των εἰς παντελῆ ἀεργίαν, διασείδουσι δὲς ἐπὶ τὸ πλεύστον ἐπὶ θώκου κινητοῦ, ἔχοντος σχῆμα πλάστιγκος σταθμοῦ. Ἐκεῖ δροφοῦσι μεθ' ἡδονῆς τὸν ἀρωματικὸν ἀτμὸν τοῦ Γουργουλίου ἡ καταγεύονται ἐν σιωπῇ τὴν βετάλην (beetel,) περιστρέφοντες τὰ σκεπτικὰ βλέμματα τῶν ἐπὶ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν θυγατέρων των, αἵτινες ἀσχολοῦνται εἰς τὸ νὰ πλέκωσι φάθας ἡ νὰ κατασκευάζωσι μεταξωτὸν ἡ βαμβακέρον τι βασαμα. Ὁ βίος τῶν γησιωτῶν τούτων παρέχεται εὔτυχης καὶ ἡσυχος, ἀλλ' δῆτις θέλει γὰ πλακάνη τὴν εὐτυχίαν των πρέπεις νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἀμάθειαν των, καὶ ἀνθρώπως διφέντες ἐκ νεανικίου εἰς τὴν ἀγρίαν ἔκεινην γῆν, καὶ ἔχοντες τὰς κλίσεις καὶ τὰς ἔξεις τῆς Βύρωπης, δλιγον θέλητρον ἐδύγατο γὰ εὑρωτιγενεῖς εἰς ἔκεινην τὴν δικηράν υπα-

ξιν. Η γῆρας είναι τόσον μικρά, ώστε διατέργεται εἰς δίλιγας ώρας· ή περιέργεια εύχαριστεῖτο· ἀμέσως καὶ τότε γεννᾶται· ή ἀηδία καὶ ή μελαγχολία· δέξιος εἰς πάσαν στιγμήν αἰτίθενται τὴν συληροτέραν μύνωσιν, καὶ ἀπολαμβάνει μὲν τὴν θρησκευτικήν φιλοξενίαν, ἀλλὰ δὲν εὑρίσκει τὴν γλυκεῖν φιλοξενίαν τῆς οἰκογενείας· κατὰ τὸ διάστημα τῆς μαχράς ήμῶν

διατριβῆς εἰς τὴν Τινανθοῦ, δύο μόνοι κάτεικοι ἐπέλημασαν νὰ ἀναπετάσωσιν εἰς τὸ μαστηριῶδες παραπέτασμα, καὶ νὰ μᾶς εἰσαγάγωσιν εἰς τὸ ἔνδον τῆς οἰκογενείας των, καὶ ἐκεῖνοι οἱ πτωχοὶ ἄγριοι ἐθεωρήθησαν ἵσας ως ἄπιστοι, καταπατεῦντες θρησκείαν γατὶ τῷη.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετάφρασις Ι. Ρ. Ρ.)

ΠΑΡΕΡΓΑ. ΔΙΑΦΟΡΑ. ΠΟΙΚΙΚΑ.

Μῦθος

Τῆς φυλῆς τῶν τετραπόδων ἔθασιλευεν δὲ λέων
δικαιώματι καὶ ἐλέιρ τῶν δινύχων καὶ δδόντων.
Ἡτον ἀριστος μονάρχης, ἢτον τύπος βασιλέων,
καὶ νομόμως ἐκυδέρνα μὲ τὸν νόμον τῶν λεόντων.

Πρὸς τὴν ιδιοκτησίαν σέβας ἔτερεφε τῶν ζώων,
καὶ ἔξ αὐτῆς λαμβάνων τρία, ἄριν' ἐν καὶ εἰς ἑκεῖνα.
Ἡτον ἔνθερμος προστάτης τῆς ζωῆς τῶν ὑπηρέων,
οὐδὲ ἔτερωγε τινάς των, ἐκτὸς μόνον ἀν ἐπείνα.

Εἶχε δύναμιν, καὶ πλοῦτον, καὶ ἀφίδνους δὲ εὐδαίμων
εἶχεν ὑπουργοὺς, συμβούλους, στρατηγοὺς καὶ ὑποστρατήγους·
ἐπειδὴ δὲ πράξος ἢτον καὶ ἀμέτοχος πολέμων,
στρατηγοὺς πολλοὺς μὲν εἶχε, στρατιώτας δὲ δλίγονος.

*Αν τινὲς τῶν μεμψιμοίρων εὐτεβάστως ἀπετόλμων
ἢ μικρὰς παρατηρήσεις ἢ παράπονα δλίγος,
ώς ἐγύμνου ἀγριαίων τῶν δδόντων του τὸν δλμον,
καὶ τὴν χαίτην του ἀνόρθου, τὸ δηπήκον ἐσίγα.

Δὲν ἔσιγα πλὴν ἢ "Ἀρκτος, ἢ στριφνὴ τοῦ πόλου κόρη,
ἀλλ' εἰς τοὺς βαρεῖς τῆς πόδας καὶ εἰς τὸ δύγκως πεποιθεῖα,
ὅπου ἴστατο καὶ δῆτο ἐκινέιτο, κατηγέρει,
καὶ δένταλλε δλασφήμως ὑπουργοὺς καὶ ὑπουργεῖα.

— 'Υπάρχουσι καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰς τὰ ἐλώδη μάλιστα μέρη, μοῦσαι θανατηφόροι. Περὶ τὴν πόλιν Λαῶνα τῆς Γαλλίας γεωργὸς κοιμώμενος εἰς τὸν ἥλιον, ἐκεντήθη ὑπὸ μυίας, καὶ ἀψηφῆσας τοῦτο κατὰ τὰς δύω πρώτας ἡμέρας, ἔξηκολούθησε τὰς ἐργασίας του. Ἀλλὰ κατὰ τὴν τρίτην εἰς τὴν πληρῆ ἀνεπύχθη ἀνθραξ, ἐπρίσθη, ἐμελάνθη, καὶ διὰ μιᾶς ἐπῆλθεν ἡ γάγγραινα, φυνέασα τὸν ἀσθενῆ μετ' δλίγον. Ἡ θλιβερὰ τύχη αὐτοῦ ἔσωσεν ἄλλον συμπολίτην του, δστις ἐπίσης δηγχθεὶς ὑπὸ μυίας, κατέφυγεν ἀμέσως εἰς τὸ νοσοκομεῖον καὶ ἐθεραπεύθη.

(Ἐκ τοῦ Ταχυδρ. τοῦ Δγ. Κηντίνου)

— 'Ο Κ. Ρωσσέτος, ἐπίσημος ἀεροναύτης Γάλλος, ἐπέδειξεν ἐσχάτως τὴν τέχνην του εἰς τὴν πόλιν Βαγδάδην. Ἐκ τοῦ μέσου ἀναριθμήτου πλήθους ἀσσυρίων, συρρευσάντων περὶ αὐτὸν, ἀλλὰ μὴ νοσύντων τίς ἦν ὁ σκοπός του κυρίως, ἀνελήφθη αἴφνης πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ διὰ τὸ δμιχλῶδες τῆς ἀτμοσφαίρας ἔγινε μετ' οὐ πολὺ ἀφαντος εἰς δλῶν τοὺς δφθαλμοὺς. Πλανηθεὶς δὲ ἐφ' δλῆς τῆς ήμέρας, καὶ ὑπὸ σφοδροῦ ὠθούμενος ἀνέμου, ἔπεισε τὸ ἐσπέρας εἰς τὸν ποταμὸν Τίγριν, πέντε ὥρας μακρὰν τῆς πόλεως, καὶ μόλις κολυμδῶν ἐσώθη εἰς παρακειμένην ἐπαυλινὴν ἀγγλικῆς τινος οἰκογενείας, καὶ ἐφιλοξενήθη ἐφ' ἡμέρας τινὰς παρ' αὐτῇ.

'Αλλ' δταν ἡθέλησε νὰ ἐπιτέρψῃ εἰς τὴν πόλιν, τὴν θέσις του ὑπῆρξε δεινή. Οι καλοὶ ἀπόγονοι τῶν Χαλδαίων ἐνόμισαν ὅτι δ. Κ. Ρωσσέτος εἰς τὸ διάστημα τοῦτο εἶγεν ἐπισκεφθῆ τὴν σελήνην, καὶ τόση ὑπῆρξεν ἡ περιέργεια τῶν νὰ μάθωσιν εἰδῆσεις ἐκ τοῦ ἄνω ἐκείνου κέσμου, ὃστε ἡθελεν ἀπεδῆ δλεθρία εἰς τὸν ἀεροπόρον, ἀν δ πρέξενός του δὲν ἐπενέβαινεν, καὶ δὲν τὸν ἐπροστάτευε δὲστυνομικῆς καὶ σρατιωτικῆς καὶ μεσιτικῆς.